

Στις κορυφές του Ολύμπου η στάχτη του Ορειβάτη Κώστα Τζιβελέκα

Αύριο, Κυριακή, στις κορυφές του Ολύμπου, θα σκορπιστεί η στάχτη του γνωστού μεγάλου ορειβάτη Κώστα Τζιβελέκα που είχε καταγωγή από τη Φθιώτιδα.

Ο Κώστας Τζιβελέκας, είχε καταφέρει να ανέβει και να υψώσει την ελληνική σημαία στις ψηλότερες κορυφές του κόσμου.

Την αυριανή, απλή και ταπεινή αυτή εκδήλωση, έχει αναλάβει η Ορειβατική Ομοσπονδία Ελλάδος και σε αυτή θα παρευρίσκονται συγγενείς και φίλοι ορειβάτες από όλη την Ελλάδα.

Από τη Λαμία μάλιστα, θα παρευρεθούν δύο φίλοι ορειβάτες ο Κώστας Αποστολόπουλος και ο Βασίλης Στουρνάρας. Περισσότερες πληροφορίες με το ποιος ήταν ο Κώστας Τζιβελέκας και ποια ήταν η δραστηριότητά του, μπορείτε να βρείτε στη συνέντευξη που είχε δώσει ο Βασίλης Στουρνάρας στην εκπομπή «Living Room» του Star Κεντρικής Ελλάδας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΑΤΙΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ

Περαστικοί δω πούμαστε
σ' άγονη απάνω πέτρα
με πόλεμο της νιότης μας
μετρώντας τον καιρό.
Νάχε θνητός τη δύναμη
να στέκονταν να μέτρα
πόσο φαρμάκι κήλησε
και δάκρυο πικρό.

Μα ρίξει πέρα τη ματιά
που ροβολιάει το ρέμα,
να δει πώς σμίγει η μαύρη γη
με τον γλαυκό ουρανό,
και ν' αντικρύσει κόκκινο
σαν απ' τ' αθώο το αίμα
να βάφεται στη δυσμική
μεριά το δειλινό.

Απέραντη θλιμμένη γη,
τα δάκρυα μας τα πίνεις
ανάμεσα απ' τ' ανθρώπινα
που τρέχουνε δεινά.
Κι όταν πατήσει η άνοιξη,
στοχαστικά τα δίνεις
χαμόγελα και πασχαλιές
και κρίνα ταπεινά.

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ - ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΤΗΣ ΕΛΑΤΕΙΑΣ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας Email: pgdimakis@gmail.com

Μία πλήλη παλιά κούπα, γεμάτη χρυσά κορόμηλα, από τα πατρικά χώματα, ένα απροσδόκητο ακριβό δώρο, που μου έστειλε νεώτερος φίλος, που γνωρίζει, τις συνέργειες και τις συνδέσεις, που φέρουν από τις ξεχασμένες ήδη, μικρές απολαύσεις των παιδικών χρόνων, τα ευτελή και ταπεινά αυτά φρούτα.

Λάβετε, φάγετε λοιπόν, ελάτε να γίνουμε πάλι παιδιά, με άλλα παιχνίδια και προτεραιότητες, από τις σημερινές. Αυτό θα είναι και το όχημα, που θα μας φέρει, όπισθεν ολοταχώς, στα μετά την Κατοχή πέτρινα παιδικά μας χρόνια.

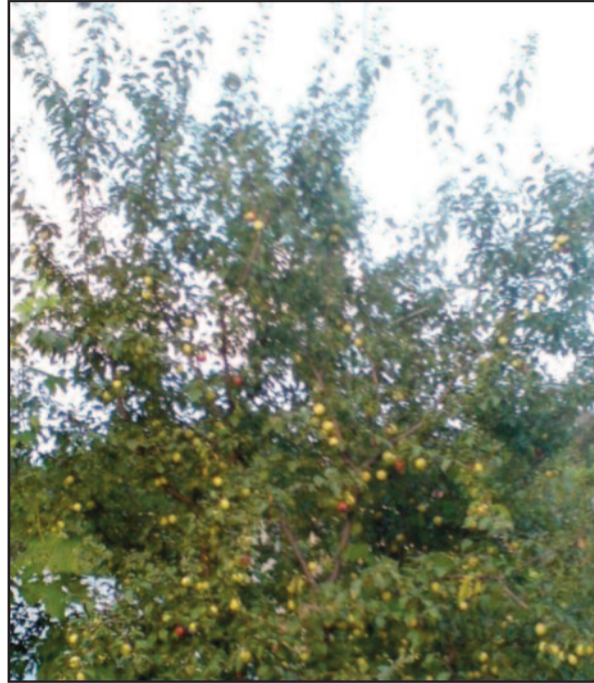
Τότε, που μόλις είχε αποκατασταθεί μερικώς, η έλλειψη τροφίμων, αλλά ακόμη και οι καρποί, τα φρούτα, από τα ημερόδενδρα ήσαν σπάνια, δυσεύρετα και καχεκτικά, εκτεθειμένα και στην ακάματη δραστηριότητα, των παιδικών ομιλών, που τα μεσημέρια κυρίως, εξερευνούσαν με σχολαστική προσοχή, αυλές, κήπους, αναζητώντας τα μούρα και τα κορόμηλα στοχεύοντας και με τα λάστιχα (σφεντόνες), συγχρόνως τα πουλάκια, "ξεπεταρούδια" στα κλαδιά και στα φυλλώματα.

Ακόμη και τα άγουρα και οι "ξινούρες", δεν γλύτωναν από τα ξυπόλητα τάγματα, ενώ την ίδια τύχη περίμενε και είχαν και οι λιγοστές, Μηλιές και Βυσιινιές, που δεν προλάβαιναν να ωριμάσουν, αφού τα καταναλώναμε άγουρα, πράσινα "δραπέτσι".

Οι καταδρομείς του μεσημεριού, γνώριζαν κάθε μονοπάτι, δρομάκι, δίοδο, τα δένδρα, τις αυλές και τις αχυρώνες, είχαν δε πλήρη σχέδια πολιορκίας και αποχώρησης, για κάθε περίπτωση, παρά την συνεχή επιτήρηση, των γερόντων φυλάκων, με το καλάμι στο χέρι.

Το δένδρο, που παρείχε πλούσια τα ελέη, στους ακούραστους, αυτούς τροφουσλλέκτες, ήταν η κορομηλιά κυρίως, που φύτρωνε παντού και κάρπιζε χωρίς φροντίδα, τα περιζήτητα χρυσά της μήλα, αντιοξειδωτικά, βιταμινούχα, υψηλής διατροφικής αξίας, ότι χρειαζόταν τότε, σε μικρούς και μεγάλους, για να ξεπεράσουν σχετικά ανώδυνα, την έλλειψη ποικιλίας της διατροφής.

Η Κορομηλιά, είναι ένα δένδρο, κοινό και πασίγνωστο στον τόπο μας, που αντέχει στην ξηρασία και τους παγετούς και αρκετά παραγωγική, με διάφορες ποικιλίες, μεγάλοκαρπες, μικρόκαρπες, με χρώματα ιώδη, βαθυκόκκινα, πράσινα και αυτό το κεχριμπαρένιο χρυσό, και, πολλές φορές με κόμη σφιχτή, που μας εμπόδιζε στην αναρρίχηση, ή, σε ημιθαμνώδη μορφή απλωτή, ακόμη πιο δυσπρόσιτη,

στην καρποσυλλογή. Έτσι πολλές φορές, η συλλογή των ωρίμων, γινόταν από το χώμα, όπου στάλιζαν, γάιδαροι, μουλάρια, με τις ανάλογες κοπριές και απορρίμματα.

Θεωρώ σημαντικό να παραθέσω, ένα μικρό αφήγημα, αληθινό, με σχετική σύνδεση με τη ζωή στη χώρα της Ελατείας, όπου οι συνέργειες των αυτοφυών, πολλές φορές, αυτών οπωροφόρων, περνούσαν σε λαϊκά αποφθέγματα και πιστοποιήσεις, συγχρόνως και σαν τοπόσημα ονόματα, σε χώρους και τόπους, όπως π.χ. η κουρουμπλιά τ' Καλλιμάνη ή της Σκορδοστουμπαινας.

Η ΚΟΡΟΜΗΛΙΑ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ**

Ο Τάσος ήταν ένας αγρότης, με μικρό κλήρο, ολιγογράμματος, αλλά εργατικός και δραστήριος, με την τυπική σωματοδομή, των παλαιών κατοίκων της Χώρας της Ελατείας, ευρύτερος κοντόσωμος, δραστήριος και ομιλητικός.

Η δεινή οικονομική κατάσταση του τόπου, γύρω στα 1960, έφερε και τότε, ένα μεταναστευτικό κύμα, που για μία φορά ακόμη, πλήθος νέων αγροτών και μη, το άνηθος αγροτικής παραγωγής, συνωστιζόταν στα τραίνα για την Ευρώπη, όπου σύμφωνα με την δήλωση του Τάσου, στη μητέρα του, όταν έφευγε στα ξένα, "Μάνα πάω να καζαντίσω". Κατέληξε στα ανθρακωρυχεία στο Ρουρ, όπου ήδη υπήρχε μικρή ομάδα συμπατριωτών και την επομένη, κατέβηκε στις στοές για δουλειά. Η στοά κατέρρευσε και ο δυστυχής Τάσος, μαζί με άλλους, ανασύρθηκε πελιδνός, ημιθανής, αναίσθητος.

Με την ιατρική συνδρομή ανέννηψε, συνήλθε, είδε γύρω του, τα φιλικά του πρόσωπα, στέναξε βαθειά και είπε "...δεν καθόμ'να κάτ' απ' την κουρουμπλιά, να γίνουν τα κουρούμπ'λα Μάνα μ', ήρθα στον μαύρου τόπου, να φάου ψουμί; " Μικρή ιστορία ", παρένθετη, για πρόσωπα ταπεινά και ασήμαντα, όπως οι εργάτες γής, που αποτελούν την στρατιά των δικαίων. Αληθινή βεβαίως, αλλά πικρά ενδεικτική για τις περιπέτειες, τα πάθη των Ελλήνων, στις εσχαιές τού κόσμου. ....

* Η Κορομηλιά, *Prunus insititia*, ετυμολογικά Κορόμηλον, με προληπτική αφομοίωση κάρουον-μήλον. Αθηνάιος Β 495 Κοκκύμηλα, Λεξικόν Ζωνάρα Βράβουλα τα κα-

λούμενα δαμάσκηνα, Πωρικολόγος στίχ.17 17 Βράβουλον C.G. 199, Αν.Θράκη Αβραμίλα.

** Ο Τάσος κεκοιμημένος και μακάριος ήδη, είναι πρόσωπο υπαρκτικό και η αφήγηση αυθεντική, τα επώνυμα περιττεύουν, στα ημιμόσυνα αυτά.